

[Per Tørsbøl]

selsdebat op i den anledning, og så tager vi da det med. Så fik vi jo ved energiministerens udmærkede indlæg lejlighed til at høre om de positive meldinger fra Nordsøen, som alle andre også har givet udtryk for indtil videre.

Vi, som har oplevet 1970'ernes oliekrise, kommer vel aldrig helt til at fatte, at den himmelflugt i oliepriserne, som vi oplevede i 1970'erne, og som i værste fald truede med at knuse hele den vestlige økonomi, er et historisk fænomen for dem, som er børn af de billøse søndage.

Når energiministeren fortæller os, at olie- og gasproduktionen fra Nordsøen oversteg det danske forbrug af olie og gas i 1991, er det lige før, at vi tror, det er løgn. Men det er det heldigvis ikke, og oliekrisen bliver derfor i stedet en uhyggelig påmindelse om, hvor vigtigt det er, at vi sikrer den fortsatte olie- og gasproduktion fra Nordsøen i fremtiden.

Vi har jo en lang række udbygningsplaner for Nordsøen, og jeg mener, det er meget vigtigt, at vi ikke alene sikrer en øget indvinding af de forekomster, vi kender i dag; vi skal også til stadighed søge nye fund og skabe de helt rigtige rammer for den fremtidige efterforskning i Nordsøen.

I de overvejelser er det vigtigt, at vi gør os klart, at det både på grund af EF's planer om at liberalisere reglerne for koncessionsgivning og på grund af den skærpede konkurrence om at tiltrække olieselskabernes efterforskning er yderst vigtigt, at vi får skabt et gunstigt klima for risikovillig kapital.

Nu ved jeg godt, at det er begrænset, hvor meget suppe vi skal koge på en gammel høne, men det er måske i den sammenhæng lidt ærgerligt, at det ikke lykkedes at få en aftale på plads med A. P. Møller om udbygningen af de nordlige DUC-felter, Harald, Svend og Valdemar. Som jeg forstår det, ville A. P. Møller have anvendt en helt ny type teknologi, samtidig med at det ville have indebåret en samfundsmæssig forbedring i forhold til den nuværende plan, ligesom der som en sidegevinst ville være skabt nye arbejdspladser, og ikke mindst det sidste har der været talt meget om fra denne talerstol. Sammen med så mange andre beklager jeg i hvert fald, at vi ikke får de arbejdspladser.

Hr. Poul Nielson sagde før, at det bare ville have været en fremrykning af arbejdspladser,

men jeg er i hvert fald enig med hr. Kim Behnke i, at hvis man er arbejdsløs, er det at få arbejde her og nu vigtigere, end om man kan få det om 2, 3 eller 4 år; så set i lyset af det skal jeg da gerne indrømme, at jeg tilhører dem, der synes, at det er kedeligt, at vi ikke kunne give den tilladelse, som A. P. Møller gerne ville have.

Men lad nu historien hvile, og lad os skue fremad, for der er trods alt sagt så mange positive ting, og der er kommet så mange positive meldinger ude fra Nordsøen. Jeg finder det særdeles positivt, at energiministeren lægger op til, at vi skal overveje en ændring af koncessionspolitikken og vilkårene for nye tilladelser. Jeg kan kun sige, at Det Konservative Folkeparti vil gå positivt ind i eventuelle drøftelser om en ændring for at sikre, at vi fortsat kan tiltrække risikovillig kapital fra olieselskaberne og derved sikre den nødvendige efterforskning på dansk område.

Så skal jeg sige, at vi ikke kan stemme for Fremskridtspartiets dagsorden.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Den konservative ordfører oplyste, at energiministeren var bundet i sagen om rørledningen. Jeg vil godt spørge, hvem energiministeren var bundet af. Jeg vil også godt bede den konservative ordfører bekræfte, at ministeren juridisk havde lov til at give godkendelsen, at ministeren kunne have gjort det uden at spørge nogen som helst, og at der så derefter kunne blive en politisk diskussion, når der er temperamentsforskelle mellem nogle af os. Men jeg vil gerne bede den konservative ordfører bekræfte, at hvis regeringen havde ment, at det var en fordel at imødekomme A. P. Møllers ansøgning, kunne regeringen juridisk have gjort det uden at være bundet af nogen som helst.

Så vil jeg godt spørge – jeg skal senere vende tilbage til ministeren i samme anledning – hvor Det Konservative Folkeparti sætter grænserne for disse bindinger, og om det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at alle godkendelser i forbindelse med Nordsøen for fremtiden skal forhandles politisk, før en minister tør handle. Jeg synes, det er en principiel diskussion, om man nu lige pludselig skal have politiske forhandlinger om hvert enkelt lille skridt, der skal foretages ude i Nordsøen, eller man